

İşçiciliğin Ötesinde Sendikalizmin Ötesinde

Alfredo Maria Bonanno

Sendikacılık düşüştür. Mücadelenin bu yapısal biçimiyle, eski olanın gelişmiş ve düzeltilmiş bir şekilde yeniden üretilmesi açısından görülen bir model ve bir gelecek dünya görüşüne sahip bir çağ kapanıyor.

Yeni ve derin dönüşümlere doğru yol alıyoruz üretici ve sosyal yapıda. Mücadelenin metotları, perspektifler hatta kısa dönemli projeler de dönüşüyor.

Genişleyen endüstriyel bir toplumda, sendika, mücadele aracı olmaktan üretici yapının kendisini destekleyen bir araca dönüşmektedir.

Devrimci sendikalizm de kendi rolünü oynadı: Dövüşken işçileri ileri sürerek, ama aynı zamanda, geleceğin toplumunu veya devrimin yaratıcı gereksinimlerini görme kapasiteleri açısından onları geriye iterek. Her şey, fabrika ölçüsü içerisinde parsellenmiştir. İşçilik, sadece otoriter komünizm içerisinde yaygın değil. Sınıf çatışmasının öncelikli alanının belirlenmesi, bugün halen kaybedilmesi zor olan en köklü alışkanlıklarından biridir.

Sendikacılığın sonu o yüzden. Bunu 15 yıldır söylüyoruz. Bir zamanlar bu, eleştiri ve hayretle karşılandı, özellikle de eleştirimize anarko-sendikalizmi de kattığımız zaman. Bugün daha fazla onaylanıyoruz. Aslında, bugün kim sendikaları eleştirmiyor ki? Hiç kimse veya hemen hemen hiç kimse.

Ancak bağlantı gözden kaçırılmaktadır. Sendikacılığa yönelik eleştirimiz embriyodaki tüm parti karakteristiklerine sahip olan "niceliksel" metodun da eleştirisidir. Eleştirimiz ayrıca belirli sentez örgütlenmelerinin de eleştirisidir. Burjuvaziden devralınmış ve sözüm ona proletarya ahlakı klişesinin süzgecinden geçmiş olan sınıf saygınlığının da eleştirisidir. Göz ardı edilemeyecek her şeyin...

Bugün eğer birçok yoldaş, bizim şimdiki geleneksel sendikacılık eleştirimize katılıyorsa da bu eleştirilerimize yol açan tüm sonuçlara bir bakamı azdır.

Bizler sadece, kendilerini niceliksel perspektifte konumlandırmayan araçlarla üretim dünyasına dâhil olabiliriz. Onlar, bu nedenle, arkalarında devrimci sentezin hipotezi üzerinde çalışan belirli anarşist örgütlenmeler olduğunu iddia edemez.

Bu, bizim değişik bir metoda geçmemize, kendilerini belirli bir anarşist yapı ile bağlantıyı korumakla kısıtlayan fabrika "çekirdeğinin" veya bölgesel "çekirdeğin" inşa edilmesine neden olur. Bu, yeni bir devrimci mücadele modelinin isyancı metotlara başvurma yoluyla sermaye ve devletin yapılarına saldırmak için ortaya çıkan belirli bir anarşist yapı ile ana çekirdek arasındaki ilişkidendir.

Bu, üretici yapıda yer alan derin dönüşümlerin daha iyi bir takibine izin verir. Fabrika yok olmaya yüz tuttu, yeni temelde otomasyona dayanan üretici örgütlenmeler kendi yerlerini alıyor. Dünyın işçileri, kısmen, kısa dönemde sosyal güvenliğe, uzun dönemde ise hayatta kalmaya entegre edilmiş olacak. Ufukta çalışmanın yeni biçimleri belirecek. Klasik işçilerin cephesi artık yok. Aynı şekilde sendika da görüldüğü gibi artık yok. En azından şimdiye kadar bildiğimiz şekliyle artık yok. Sendika diğerleri gibi bir firma haline geldi.

Katılımin, çoğulculuğun, demokrasinin vesairenin bayrağı altındaki her şey; gittikçe artan, farklı ilişkilerden oluşan bir ağ, hemen hemen tüm yıkım kuvvetlerini boyunduruk altına alan bir toplumda yayılacaktır. Devrimci projelerin aşırı yönleri, sistematik olarak kriminalize edilecektir.

Ancak mücadele kendine yeni yollar bulacaktır, yeni ve akıl almaz bir sembolizmle birlikte öfke ve yıkımın yüz binlerce patlamasından zuhur ederek binbir yeni yeraltı kanalına doğru süzülecektir.

Anarşistler olarak dikkatli olmak zorundayız, bizler geçmişten gelen, çoğu kez ağır bir ipoteğin taşıyıcıları, anlamayacağımız ve iyi bir günde bile şiddetinin bizi korkutacağı bir fenomenden uzak kalmamalıyız ve ilk durumda bizler, analizimizi tam olarak geliştirmeye dikkat etmek zorundayız.

Posia

Alfredo Maria Bonanno
İşçiciliğin Ötesinde Sendikalizmin Ötesinde

Beyond Workerism Beyond Syndicalism, *Insurrection* dergisi
<https://tr.anarchistlibraries.net/library/alfredo-maria-bonanno-isciciligin-otesinde-sendikalizmin-otesinde>

edu.wll.im